

A város jövedelmei.

A pénzügyi bizottság pénteki ülésén nagy vonásokban szó került arról, hogy gondoskodni kellene a város jövedelmeinek fokozásáról. Tervüket a hatóság képviselői anynyira általánosságban érintették, hogy egyelőre csak azzal lehet számolni, hogy ez a terv felmerült. Minden esetre üdvös, hogy a dolog már akkor nyilvánosságra került, amikor még a tanács javaslatával nem készült el, mert így a nyilvánosságnak alkalom nyílik arra, hogy a legkisebb részletkérdést is a legszélesebb megvitatás tárgyává tegye.

Abban bizonyára mindnyájan egyetértünk, hogy a város jövedelmeit fokozni kell. Nem csak azért, mert a háborús idők részint elháríthatatlan, részint lelkesen vállalt terhei költségvetésünkön különben nagy rést ütnének, hanem azért is, mert az a hatalmas munka, amelyre alkotásra éhesen, fejlődésre edzetten készülnek fel az egész országban, a szükséges anyagi erők háttvéde nélkül meg sem indítható. Nem mondjuk, hogy minden város ezzel a köteles gondossággal jár el, de úgy hisszük, hogy Szegednek így kell cselekedni, ha helyzetét megtartani és — amiért a legnagyobb munka sem sok ettől a nemzedéktől — javítani is akarja. Nem akarjuk ez alkalommal újból felsorolni azokat az alkotásokat, amelyeknek a közel jövőben való megvalósítása elháríthatatlan kötelességünk. Ezeknek a műveknek egyik része a városi élet elsődrendű alkotó eleme, amelyeknek már állani kellene és amelyeknek megépítését a háboru után nem halaszthatjuk tovább. A másik rész csupa olyan intézmény, amely bővítésé a város kereteit, fokozná idegenforgalmát, emelné kulturáját és egyik-másik segitene életre keltetni azt a szellemet, amely nélkül a kereskedelem és az ipar fejlesztése érdekében a siker reményében valamit is alig tehetünk.

Eddig a hatóság kevés kivétellel a városi jövedelmek fokozásának nagyon egyszerű, de ugyanolyan káros módjához folyamodott. Ma már a városoknak a különböző pótdóknak meghonosításán, vagy emelésén kívül egyéb jövedelmi források is bőségesen rendelkezésre állanak. Ezeket a jövedelmi forrásokat kell első sorban felkutatni. A pótdó-politika csak akkor nyerhet helyet a közgyűlésen, ha a szükséges pénz előteremtésére más mód már nem kínálkozik. Főlölleges, hogy az ilyen pénzügyi politikának áldásait ismertessük. Köztudomásu, hogy minden irányban fejlesztőleg hat a város életére, megkíméli azon kívül a polgárságot attól, hogy a legkülönbözőbb pótdókkal fölöllegetesen zaklassák.

Ezek az általánosan érintett elvek természetesen nem jelentik azt, hogy a polgárság minden terhet elháríthat magáról. Ha igényeket támasztunk a hatósággal, a város jelenével és jövőjével szemben, olyan helyzetet kell teremtenünk, hogy a hatóság munkája sikerrel járhasson és a város szebb és nagyobb jövőjéért munkában, pénzben meg kell hozni minden olyan áldozatot, amely teherbírásunk egyensúlyát nem érinti. De nemcsak sérelmes lehet a polgárságra, hanem határozottan káros a város jövőjére, ha a hatóság a föl-fölmerülő szükségletektől hagyja irányítani pénzügyi politikáját, ahelyett, hogy megállapítaná a közel jövő terveit és terheit és ezek számára egységes terv szerint ügykezne fedezetet találni. Nem lehet állandó gyakorlat, hogy új pótdódot hozunk be, vagy a régit emeljük föl, valahányszor újabb kiadás számára kell fedezetet keresni. Tessék idejében gondoskodni arról, hogy például a legközelebbi öt évben fölmerülhet minden nagyobb kiadás számára idejében meglegyen a fedezet. Normális időkben ez nem boszorkánymunka, hiszen kell lenni a hatóságnak valami munkatervének, amely irányt mutat a pénzügyi műveletek terén is. Természetes, hogy a

város fejlesztése a legkülönbözőbb vonatkozásokban jelent hasznot az egyeseknek is. Helyes tehát az az igény, hogy ebből a haszonból bizonyos százalékot a köz javára engedjenek át. De végzetes politika lenne, anélkül fokozni lényegesen az amugy is súlyos terheket, hogy legalább az előföltételeit teremtenők meg a polgárság helyzete javításának.

Az olaszok áttörései meghiusultak.

BUDAPEST, augusztus 26. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Vipachtól délre fekvő állásaink ellen irányuló olasz tűzerőségi tűz idénként újra nagyon élénk volt. A Plöcken-szakaszon az olaszok közeledési kísérleteit meghiusítottuk. A Fleims-völgytől délre fekvő harc vonalon több zászlóaljnak a Cauriol ellen irányított ismételt tá-

Azok a javaslatok tehát, amelyeket a városi jövedelmek fokozásáról a hatóság legközelebb előterjeszt, irányt mutatnak arról is, hogy a tanács milyen várospolitikát akar a jövőben követni. Ép azért fokozott érdeklődéssel várjuk. Remélhetőleg új csapásokat vág a javaslat, át van hatva okos és reális üzleti politikától és minden ízében — ha adókra kerülne a sor — progresszív.

madásait, valamint gyengébb ellenséges osztagoknak a Cima di Cece területen a hegygerincen lévő állásaink ellen indított gyengébb előtöréseit visszavertük. Liserinnél báró Siedler hadnagy egy Capronit lelőtt.

HÖFER altábornagy, a vezérkari főnök helyettese.

A román helyzet.

Predeal, augusztus 26. A politikai helyzet megvitatásában a félhivatalos *Echo de Bulgarié* azon megállapításra jut, hogy dacára az utóbbi időben szárnyrakelt híreknek, még ma is egészen bizonytalan, mi a szándéka a román sphinxnek. Romániában — írja a bolgár lap — mindenesetre a belátás és az ész az irányadó.

Ezideig, — állapítja meg az „Echo de Bulgarié” — Románia magatartásában semmiféle radikális fordulat nem állott be és a látszat szerint ez az ország el van határozva arra, hogy eddigi magatartását még sokáig fenntartsa.

Bern, augusztus 26. A *Birsevija Vjednosti* jelenti, hogy még folyton küldik Romániából a központi hatalmaknak a gabonát és a Dunán zavartalanul folyik a német katonaszállítás.

— Világos — írja az orosz lap — hogy Románia mindkét háborús féllel fenn akarja tartani a jó viszonyt. Bratianu mindig új ürügyeket talál, hogy elkerülje a szinvallást. Egyik nap arról kíván ígéretet, hogy a Duna felől nem támadják meg, a másik nap konstatálja, hogy Románia még nem kész és a Bánát kérdéséről akar tárgyalni. Annyi bizonyos, hogy Bratianunak ez a kötélánc kedvenc mulatsága, de mi már alaposan meguntuk. Romániával szemben világosan és energikusan kell fellépni, mert különben eloperál a háboru végéig anélkül, hogy döntene.

Stockholm, augusztus 26. A *Novoje Vremja*-nak jelenti diplomáciai forrásból, hogy a pétervári és a bukaresti kormányok között élénk tárgyalás folyik, azonban Bratianu igyekszik a tárgyalásokat kinyújtani, nehogy lekötözze magát. A bukaresti orosz követ igen részletes táviratot küldött Pétervárra, amelyben kifejezi azt a véleményét, hogy nem lehet bízni Románia közbelépésében.

Berlin, augusztus 26. Hamburga jelenti Londonból: Oroszország az antant nevében Bukarestben rövid lejáratu nyilatkozatot követelt arra nézve, vajjon Románia megengedi-e az orosz csapatoknak Bulgária felé való átvonulását. Londonban az ilyen eljárást egyetlen módnak tekintik arra, hogy a Szalonikiban levő szövetséges haderők biztonságáról gondoskodjanak. A jövő héten

Bukarestben a király elnöklésével fontos tanácskozás lesz.

Bern, augusztus 26. A svájci vörös-keresztnek a svájci hadsereghez beosztott főorvosa közli, hogy Románia fiatal orvosokat keres, különösen olyanokat, akik a sebészetben vannak kiképezve.

Bukarest, augusztus 26. A *Steagul* híreket közöl a kabinetben küszöbön álló változásokról. Ezek szerint *Ferekide*, a kamara elnöke vállalná a külügyminiszterséget, *Bratianu* Vintilla, a miniszterelnök testvére kapná a belügyi tárcát, *Saveanu* pedig közügyügyi miniszterséget vállalna.

Augusztus 19-ikén nem pusztult el német tengeralattjáró,

— Az angol jelentés nem felelt meg a valóságnak. —

BERLIN, augusztus 26. A Wolff-ügy-nökség jelenti: Az augusztus 21-iki hivatalos jelentéshez pótlásul jelentjük, hogy most már az augusztus 19-iki vállalkozásban résztvevő összes tengeralattjárók visszatértek. Az angol tengerészeti vezérkarnak egy német tengeralattjáró szétrombolásáról szóló jelentése tehát nem felel meg a valóságnak.

A TENGHERÉSZETI VEZÉRKAR FŐNÖKE.

Angol jelentés a Zeppelinek sikeres támadásáról.

London, augusztus 26. (Hivatalos.) Egy ellenséges légahajónak sikerült London külvárosait elérni. A léghajóról robbanó- és gyújtóbombákat dobtak le. Három férfi, három asszony és két gyermek meghalt, három férfi és négy asszony komolyabban, négy férfi, hét asszony és három gyermek megsebesült; ezek a könnyebb sérülések üvegszilánkoktól erednek, amelyek a felrobbanó bombák miatt összetört ablakokból repültek ki. Ezekon kívül egy katona súlyosan, tizen-négy pedig könnyebben megsérült. Az eddig beérkezett jelentések szerint az ellenséges léghajóról negyven bomba esett le; a legtöbb kicsiny házakra, vagy épenséggel nyílt mezőre hullott. Az egyik bombának azonban